

Arrest

nr. 53 944 van 28 december 2010
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 7 oktober 2010 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 6 september 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 4 november 2010 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 10 december 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN loco advocaat B. SOENEN en van attaché J. VERSTRAETEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen zou u de Iraakse nationaliteit bezitten, een Arabische sjiïet zijn en afkomstig zijn van Al-Qadissiya. U verklaarde in de wijk Asri in Diwaniya te hebben gewoond. U zou nooit politiek actief zijn geweest en verklaarde geen problemen te hebben gekend met de Iraakse overheid. U verklaarde dat uw problemen verband houden met de problemen van uw broer (A.-K.W.K.) (O.V. 6.412.748). Uw broer zou problemen hebben gekregen omwille van zijn werk bij de Nationale Garde. Op een bepaald moment zou hij tijdens een routinecontrole twee leiders van het Mehdi-leger gecontroleerd hebben. Eén van hen, een zekere (A.A.Q.), zou zijn opgepakt. Een andere, (N.A.A.R.), zou erin geslaagd zijn om te vluchten. Na deze gebeurtenis zou uw broer (W.) problemen hebben gekregen met het Mehdi-leger en naar Hamad, een dorpje buiten de stad Diwaniya, zijn vertrokken. Hij

zou er bij één van uw zussen zijn ondergedoken. Tijdens het verblijf van uw broer in Hamad zouden u en uw broer (M.) door het Mehdi-leger geveiseerd zijn. U verklaarde enkele keren op straat in de wijk Asri te zijn tegengehouden door aanhangers van het Mehdi-leger. Ze zouden u vragen hebben gesteld over de verblijfplaats van uw broer (W.) en ermee gedreigd hebben u te ontvoeren indien (A.A.Q.) niet zou worden vrijgelaten.

Uw broer (M.) zou een dreigetelefoon hebben ontvangen. In december 2008 zou uw broer (W.) Irak hebben verlaten. Eén of twee dagen na het vertrek van uw broer (W.) uit Irak zou u met uw zus (J.) en uw broer (M.) en zijn gezin bij uw zus (M.) in Hamad gaan wonen zijn. Tijdens uw verblijf in Hamad zou u geen problemen meer hebben gekend. Begin december 2009 zou u Irak hebben verlaten en via Turkije naar België zijn gekomen. U zou op 6 december 2009 in België zijn aangekomen. Op 8 december 2009 diende u een asielaanvraag in bij de Belgische overheid.

B. Motivering

Dient te worden vastgesteld dat alle door u aangehaalde persoonlijke problemen rechtstreeks verband houden met het werk van uw broer (A.-K.W.K.) (O.V.6.412.748) bij de Nationale Garde. In hoofde van uw broer (W.) werd echter een beslissing van weigering van erkenning van de hoedanigheid van vluchteling genomen, omwille van het bedrieglijk karakter van zijn verklaring bij de Nationale Garde werkzaam te zijn geweest. Rekening houdend met bovenstaande kan aan de door u aangehaalde problemen, die rechtstreeks voortvloeien uit het werk van uw broer en die u ertoe hebben aangezet uw land te ontvluchten, evenmin geloof worden gehecht.

Daarnaast dient te worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal (CGVS) uw broer (A. K.J.) (O.V. 4.939.971), waarvan u verklaarde dat zijn asielrelaas geen verband houdt met dat van u, op 31 juli 2002 de status van vluchteling weigerde omwille van de bedrieglijkheid van zijn asielrelaas. Tot slot dient te worden opgemerkt dat de door u neergelegde documenten, met name uw identiteitskaart en uw nationaliteitsbewijs, niets wijzigen aan bovenstaande appreciatie. De documenten bevestigen enkel uw identiteit, uw Iraakse afkomst en het feit dat u uit Diwaniya komt, wat hier niet ter discussie staat.

Naast de toekenning van een beschermingsstatus op individuele gronden, kan een Iraakse asielzoeker door het CGVS ook een beschermingsstatus krijgen ten gevolge van de algemene situatie in zijn regio van herkomst. Asielzoekers uit Centraal-Irak krijgen de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 § 2 c Vw. toegekend op basis van de algemene toestand in hun regio; dit indien zij hun reële herkomst uit deze regio en hun achtergrond aannemelijk maken. De subsidiaire beschermingsstatus wordt bijgevolg niet aan elke Iraakees toegekend. Uit grondige en uitgebreide research en op basis van een analyse van de beschikbare en geraadpleegde bronnen en literatuur door CEDOCA blijkt enerzijds dat de algemene veiligheidssituatie voor burgers in Irak sinds 2008 opmerkelijk is verbeterd en anderzijds dat deze veiligheidssituatie regionaal erg verschillend is (zie bijgevoegde SRB inzake "Irak - Actuele veiligheidssituatie in Centraal en Zuid-IRAK" dd. 20 mei 2010).

De daling van het aantal burgerslachtoffers, een trend die zich vooral heel duidelijk vanaf mei 2008 aftekende (ogenblik waarop een akkoord werd bereikt tussen het Mehdi-leger en de Iraakse overheid), bleef doorgaan in 2009. In 2010 was het aantal veiligheidsincidenten over heel het Iraakse grondgebied in de periode vlak voor de verkiezingen op haar laagste peil sinds vijf jaar en dit ondanks de verhoogde politieke spanning en een aantal belangrijke bomaanslagen o.a. in Bagdad in de aanloop naar de parlamentsverkiezingen van maart. Na de verkiezingen zorgde de politieke impasse wel voor grotere onzekerheid en is het geweld vooral in de hoofdstad Bagdad en omgeving gestegen.

Het geweld in Irak neemt verschillende vormen aan. Het geweld werd in 2009 overwegend veroorzaakt door bomaanslagen van diverse aard. Een tweede type van geweld dat heel vaak voorkomt zijn beschietingen ('drive-by-shootings', schietpartijen tussen rivaliserende groepen of tussen troepen/politie en opstandelingen). Daarnaast komen ook kidnapping, mortier- en raketaanvallen en de vernietiging van infrastructuur regelmatig voor.

De algemene veiligheidssituatie is verbeterd, maar de geografische spreiding van het geweld en het daarbij behorende risico voor burgers is regionaal erg verschillend. In de vijf Centraal-Iraakse provincies blijft de veiligheidssituatie voor burgers nog steeds erg problematisch. In de Zuidelijke provincies is de veiligheidssituatie echter sinds geruime tijd erg verbeterd en is het aantal veiligheidsincidenten en aanslagen laag.

In het zuiden is het aantal burgerslachtoffers sinds midden 2008 erg gedaald. Ondanks de verbeterde veiligheidssituatie doen sjiïetische militante groepen in het zuiden wel een poging om hun netwerken er terug op te bouwen, wat blijkt uit aanslagen die er nog in beperkte mate plaatsvinden. Er zijn echter geen berichten dat het aantal aanslagen opmerkelijk zou zijn gestegen in het zuiden van Irak sinds januari 2010. Wel werden er op 10 mei 2010 vermoedelijk door Al Qaeda een aantal gecoördineerde aanslagen gepleegd waarvan enkele aanslagen in het zuiden die gericht waren op sjiïetische burgers. Toch hebben de terreurgroepen die verantwoordelijk zijn voor deze aanslagen veel minder slagkracht dan in het verleden en kan de globale veiligheidssituatie in het zuiden nog steeds als

relatief stabiel worden omschreven. Ook UNHCR maakte reeds in april 2009 een duidelijk onderscheid tussen de veiligheidssituatie in de vijf Centraal-Iraakse provincies en de zuidelijke provincies.

UNHCR riep toen rekening houdend met het reële risico op ernstige schade voor burgers in de context van het gewapend conflict nog steeds op tot het automatisch bieden van complementaire vormen van bescherming aan Irakezen uit de vijf Centraal-Iraakse provincies doch adviseerde voor Irakezen uit Zuid-Irak een beoordeling van het risico op individuele basis (zie UNHCR Eligibility Guidelines for assessing the international protection needs of Iraqi asylum-seekers van april 2009, p.18 – p.21).

Uit een analyse van het asielbeleid van andere Europese landen blijkt overigens dat zij actueel geen beschermingsstatus meer toekennen op basis van de algemene veiligheidssituatie in de zuidelijke provincies van Irak en dat ze de asielaanvragen op individuele basis beoordelen. U komt uit de stad Qadissiya in de provincie Diwaniya in Zuid-Irak waar de algemene veiligheidssituatie relatief kalm is. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers uit Qadissiya in de provincie Diwaniya actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers uit Diwaniya aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

Bovendien voert u zelf geen elementen aan die zouden wijzen op een individueel risico in de zin van art.48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast. “

2.1. In een eerste middel beroept verzoeker zich op een schending van de artikelen 62 en 48/3 van de vreemdelingenwet.

Verzoeker wijst op het feit dat zijn broer betrokken was bij de arrestatie van enkele personen van het Mehdi-leger waardoor ook hij bedreigingen kreeg van het Mehdi-leger. Verzoeker meent bijgevolg in aanmerking te komen voor de vluchtelingenstatus. Hij voert aan dat de commissaris-generaal in gebreke is gebleven door deze problematiek niet te toetsen aan de achtergrondinformatie over Irak.

2.2. Verzoekers asielrelaas is inzake feiten en vermeende vrees voor vervolging gebaseerd op dit van zijn broer A.K.W.K., gekend bij de Raad onder rolnummer 60 284. Verzoeker voert geen eigen asielmotieven aan.

Bij arrest nr. 53 943 van 28 december 2010 werd inzake zijn broer geoordeeld als volgt:

“(…)

2.1. In een eerste middel beroept verzoeker zich op een schending van de artikelen 62 en 48/3 van de vreemdelingenwet.

Verzoeker verklaart dat hij wel degelijk een coherent relaas heeft uiteengezet met betrekking tot zijn vervolgingsvrees in Irak. Ter staving bracht hij, naast zijn identiteitsdocumenten, een militaire kaart bij. De commissaris-generaal heeft niet onderzocht of verzoeker als soldaat bij de Nationale Garde geïdentificeerd kan worden door het Mehdi-leger. Verzoeker stelt bijgevolg in aanmerking te komen voor de vluchtelingenstatus.

2.2.1. Aangaande de algemene motiveringsverplichting, vervat in de wet van 29 juli 1991, alsook de specifieke motiveringsverplichting vervat in artikel 62 van de vreemdelingenwet, merkt de Raad op dat de motiveringsverplichting tot doel heeft, ten opzichte van diegene die bij een bestuurshandeling betrokken is, een zodanig inzicht te verschaffen in de motieven van de handeling dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die handeling te verweren met de middelen die het recht verschaft. Uit het verzoekschrift blijkt dat verzoekende partij de motieven van de bestreden beslissing wel degelijk

kent en bovendien deze in het middel aan een inhoudelijk onderzoek onderwerpt. Hierdoor is het doel van de uitdrukkelijke motivering in casu bereikt.

2.2.2. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204). De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.2.3. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker ingevolge zijn verklaringen zijn werk bij de Iraakse Nationale Garde geenszins aannemelijk wist te maken. Verzoeker legde vage verklaringen af omtrent zijn gevolgde opleidingen en zijn werk in Irak bij het leger. Daarnaast heeft verzoeker een heel beperkte kennis van het leger, de legerleiders en de legerbasissen in Irak en legde hij ongerijmde en tegenstrijdige verklaringen af. Verzoeker doet in zijn verzoekschrift niet de minste moeite om de vastgestelde vage, ongeloofwaardige en tegenstrijdige verklaringen te verklaren of te weerleggen. Verzoekers verwijzing naar de bijgebrachte militaire kaart kan, tevens gelet op de incoherente verklaringen die hij omtrent de verkrijging aflegde, zijn teloorgedane geloofwaardigheid niet herstellen.

Verzoeker brengt geen argumenten aan die hier alsnog een ander licht op werpen, doch beperkt zich tot het (bondig) herhalen van zijn asielmotieven. Als dusdanig wordt er echter geen afbreuk gedaan aan de concrete vaststellingen die steun vinden in het administratieve dossier en op omstandige wijze worden uitgewerkt in de bestreden beslissing.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

(...)"

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

Het eerste middel is ongegrond.

3.1. Een tweede middel puurt verzoeker uit een schending van artikel 62 en artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

Verzoeker meent dat hem minstens de subsidiaire bescherming dient te worden toegekend wegens de onveiligheidssituatie in Irak.

3.2. Uit de toegevoegde landeninformatie blijkt dat de veiligheidssituatie regionaal verschillend is (zie bijgevoegde SRB in het administratieve dossier inzake "Irak - Actuele veiligheidssituatie in Centraal en Zuid-IRAK" van 20 mei 2010). Zoals blijkt uit de uitgebreide motivering in de bestreden beslissing en de uitgebreide informatie in het administratieve dossier bestaat er voor burgers uit Qadissiya in de provincie Diwaniya actueel geen reëel risico om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Verzoeker weerlegt deze vaststellingen niet *in concreto*. Evenmin brengt hij elementen aan die wijzen

op een situatie in de zin van artikel 48/4, c) van de vreemdelingenwet voor burgers uit de provincie Diwaniya in Zuid-Irak.

Het tweede middel is niet gegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig december tweeduizend en tien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS